Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 26. november 2026
(OR. en)

16472/26

FISC 435
ECOFIN 1576

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	24. november 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 629 final
Vedr.:	RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET om anvendelsen af de ordninger, der er etableret i medfør af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 629 final.

Bilag: COM(2026) 629 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.11.2026
COM(2026) 629 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af de ordninger, der er etableret i medfør af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger

Indledning

1. Alle forventes at betale deres rimelige andel af skatterne. Hvis skyldige skatter ikke betales, skal skattemyndighederne træffe foranstaltninger til at inddrive dem. Skattemyndighedernes kompetence er imidlertid begrænset til deres eget nationale territorium. De kan ikke inddrive fordringer i udlandet, selv om skyldnerne kan være flyttet til eller råde over aktiver i andre lande. For at afhjælpe dette har EU indført lovgivning, der gør det muligt for medlemsstaterne at yde hinanden gensidig bistand ved inddrivelse af skatter, afgifter og andre foranstaltninger. Denne retlige ramme findes i direktiv 2010/24/EU ("inddrivelsesdirektivet")[1]. Da direktivets bestemmelser nu er gennemført i deres nationale retssystemer, skal medlemsstaterne bistå hinanden gennem udveksling af oplysninger, meddelelse af dokumenter, inddrivelse af skattefordringer på vegne af en bistandssøgende medlemsstat og vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt.

   Gensidig inddrivelsesbistand bidrager til at sikre, at alle betaler deres skatter, og til at forhindre skattesvig og budgetmæssige tab for medlemsstaterne. Dette fremmer retfærdighed og ikkeforskelsbehandling i EU.

2. Kommissionen skal hvert femte år aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger for inddrivelsesbistand. Denne rapport er en opfølgning på Kommissionens rapport COM(2020) 813 af 18. december 2020[2] og dækker perioden 2020-2025.

3. Som led i udarbejdelsen af denne rapport iværksatte Kommissionen i 2025 en omfattende undersøgelse blandt alle medlemsstater og anmodede om både kvantitative og kvalitative data om en lang række emner vedrørende skatteinddrivelse. Spørgeskemaet fokuserede på de nationale centrale forbindelseskontorers organisation og ressourcer, den korrekte anvendelse af e-formularer til at sende og besvare anmodninger om bistand og overholdelsen af de frister, der er fastsat i inddrivelsesdirektivet, virkningen af anfægtede fordringer og forældelsesfrister samt adgangen til retsbevarende foranstaltninger. Formålet var også at opnå bedre indsigt i anvendelsen af de tilgængelige værktøjer, idet medlemsstaterne blev anmodet om at fremlægge oplysninger om deres nationale inddrivelsesprocenter og afskrivningspraksis, samarbejdet med insolvensbehandlere, behandlingen af anmodninger om momsrefusion og inddrivelsen af moms, der ikke er betalt inden for rammerne af One Stop Shop-ordningen (OSS)[3]. Endelig blev medlemsstaterne i undersøgelsen opfordret til at fortælle, hvad de mener om den administrative byrde, muligheden for en multilateral indsats og andre potentielle reformer af EU-lovgivningen samt samarbejdet med tredjelande. De modtagne svar blev taget i betragtning i den analyse, der er fremlagt i denne rapport. Ikke alle medlemsstater besvarede dog denne undersøgelse tilfredsstillende og rettidigt. Én medlemsstat svarede slet ikke.

---

[1] Direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger, EUT L 84/1 af 31. marts 2010.

[2] Rapport fra Kommissionen COM(2020) 813 af 18. december 2020 til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af de ordninger, der er etableret i medfør af Rådets direktiv 2010/24/EU.

[3] Under Unionens OSS-ramme kan afgiftspligtige personer, der er etableret i en EU-medlemsstat og leverer varer eller ydelser til private kunder i andre medlemsstater, i deres egen medlemsstat (OSS-identifikationsmedlemsstaten) angive og betale den moms, der skal betales i disse andre medlemsstater (forbrugsmedlemsstater). OSS-identifikationsmedlemsstaten opkræver denne moms og overfører den derefter til forbrugsmedlemsstaterne.

1. Udviklingen efter den foregående rapport

4. I den foregående rapport blev der udpeget **fem prioriterede tiltag**:

   1) forbedring af indsamlingen af statistiske data om anvendelsen af inddrivelsesbistand for bedre at kunne evaluere effektiviteten og virkningsfuldheden af den gensidige inddrivelsesbistand under hensyntagen til behovet for at undgå eller begrænse en ekstra arbejdsbyrde for de nationale skattemyndigheder. Der bør også lægges særlig vægt på sammenhængen mellem arbejdsbyrden i forbindelse med modtagne anmodninger om bistand og de administrative ressourcer, der indsættes i den bistandssøgte medlemsstat
   2) undersøgelse af problemer i de enkelte medlemsstater vedrørende nationale regler eller praksis for inddrivelse, der hæmmer den gensidige inddrivelsesbistands gnidningsløse funktion, med henblik på at løse disse problemer
   3) undersøgelse af behov og metoder til at forbedre den måde, hvorpå systemet til inddrivelsesbistand fungerer på EU-plan
   4) udvikling af viden om og kendskab til lovgivningen om gensidig inddrivelsesbistand både hos de nationale skattemyndigheder og skatteyderne
   5) undersøgelse af mulighederne for og metoderne til at fremme og lette inddrivelsesbistand med tredjelande under hensyntagen til EU's kompetence og prioriteter.

5. Med hensyn til opfølgningen på disse prioriterede tiltag kan der berettes om **følgende udvikling**:

   1) For at lette og forbedre indsamlingen af statistiske data[4] udviklede Kommissionen et værktøj til automatisk indsamling af statistikkerne. En test i første halvår af 2025 bekræftede dets overordnede pålidelighed, selv om nøjagtigheden stadig afhænger af korrekt anvendelse af de elektroniske formularer til anmodninger om inddrivelsesbistand og opfølgning.
      Fra 2026 (for statistikker vedrørende inddrivelsesbistand i 2025) indsamles der yderligere relevante data, såsom rettidigheden af svar og antallet af og årsagerne til revisioner af anmodninger om bistand. Automatiseret indsamling af statistiske data øger ikke blot pålideligheden af de data, som medlemsstaterne indberetter, men bidrager også til at mindske deres administrative byrde.
   2) Efter undersøgelsen af de spørgsmål, der er rejst i de enkelte medlemsstater, iværksatte Kommissionen i 2023 EU Pilot-sager vedrørende otte medlemsstater om adgangen for de nationale myndigheder, der er ansvarlige for inddrivelse, til oplysninger om bankkonti og andre aktiver med henblik på at efterkomme anmodninger om oplysninger, der er relevante for skatteinddrivelsesformål. Disse tiltag har ført til flere præciseringer og ændringer af national lovgivning og forbedret disse myndigheders kapacitet til at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at besvare en anmodning fra en anden medlemsstat om aktiver, der besiddes inden for deres jurisdiktion.
   3) Desuden indledte Kommissionen i oktober 2024 en traktatbrudsprocedure, hvori den anmodede en medlemsstat (Malta) om at træffe korrigerende foranstaltninger: fordringer fra andre jurisdiktioner blev ikke behandlet som direkte eksigible, men

[4] I henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 2010/24/EU skal hver medlemsstat hvert år indberette statistiske data om antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelse og inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger, som den har sendt til hver bistandssøgt medlemsstat og modtaget fra hver bistandssøgende medlemsstat i løbet af året og beløbet for de fordringer, for hvilke der anmodes om bistand ved inddrivelse, og de inddrevne beløb.

forudsatte forudgående godkendelse ved nationale domstole. Denne praksis var i strid med inddrivelsesdirektivets artikel 12, stk. 1, som giver den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte stat, umiddelbar eksekutionskraft. Denne traktatbrudsprocedure er blevet afsluttet, efter at lovændringer trådte i kraft i 2025 for at bringe de nationale regler i overensstemmelse med EU-retten.

4) Kommissionen fremmede også viden om og kendskab til lovgivningen om inddrivelsesbistand både hos de nationale skattemyndigheder og skatteyderne gennem forskellige initiativer: regelmæssige møder i ekspertgruppen vedrørende inddrivelse, særlige Fiscalis-workshopper for nye embedsmænd, tematiske workshopper om specifikke emner såsom beskyttelse af skatteydernes rettigheder og lanceringen af et e-læringsmodul om anvendelsen af elektroniske formularer. Disse aktiviteter supplerede den nationale uddannelsesindsats.

5) Inddrivelsesbistand blev også behandlet i internationale forhandlinger. Der blev aftalt en ny ramme med Det Forenede Kongerige under handels- og samarbejdsaftalen[5], mens der blev medtaget bestemmelser i den associeringsaftale, der er forhandlet med Andorra og San Marino[6], og der blev ført forhandlinger med Schweiz og Norge[7]. Disse initiativer bidrager til at udvide inddrivelsessamarbejdet til at omfatte lande uden for EU.

   I forbindelse med aftaler, der er forhandlet med Det Forenede Kongerige, og visse bilaterale initiativer fra medlemsstaternes side har Kommissionen identificeret udfordringer med at sikre overensstemmelse med EU-retten. Hvor det har været nødvendigt, har Kommissionen grebet ind for at præcisere den retlige ramme og sikre de nødvendige tilpasninger, således at aftalerne er i overensstemmelse med EU-reglerne. Der er blevet mindet om, at skatter og afgifter, der falder ind under anvendelsesområdet for bestemmelserne om inddrivelsesbistand i handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, ikke bør være omfattet af de tilsvarende bestemmelser i aftaler og aftalememoranda, som medlemsstaterne forhandler med Det Forenede Kongerige. Ligeledes er det blevet præciseret, at bilaterale ordninger mellem EU-medlemsstater og Det Forenede Kongerige ikke bør stride mod bestemmelserne om inddrivelsesbistand i udtrædelsesaftalen med Det Forenede Kongerige og protokollen hertil om Irland/Nordirland[8].

---

[5] EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10. De nye bestemmelser om gensidig inddrivelsesbistand på skatteområdet er fastsat i protokollen om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift og om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter og afgifter, som er et bilag til denne handels- og samarbejdsaftale.

[6] Proposal for a Council Decision on the conclusion, on behalf of the European Union, of the Agreement establishing an association between the European Union and the Principality of Andorra and the Republic of San Marino, respectively, COM(2024) 189 final af 26. april 2024.
Når Andorra-protokollen, der er knyttet til denne aftale, er vedtaget, vil den indeholde nye regler om inddrivelsesbistand for fordringer i forbindelse med importafgifter og eksportafgifter. Disse nye regler er fastsat i artikel 25 i Andorra-protokollen og erstatter de regler, der tidligere blev vedtaget i henhold til artikel 4-24 i afgørelse nr. 1/2003 truffet af Den Blandede Komité EF-Andorra af 3. september 2003, EUT L 253/3 af 7.10.2003. Der bør aftales fremtidige bestemmelser om gensidig bistand ved inddrivelse af alle skattefordringer med Andorra og San Marino inden for en periode på fire år fra associeringsaftalens ikrafttræden (artikel 63 i forslaget til associeringsaftale).

[7] De nuværende forhandlinger med Norge har til formål at udvide anvendelsesområdet for inddrivelsesbistanden i henhold til den eksisterende aftale mellem EU og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet (EUT L 195 af 1.8.2018, s. 1).

[8] Se rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om forhandlingen af bilaterale ordninger eller aftaler mellem EU-medlemsstater og Det Forenede Kongerige vedrørende administrativt samarbejde på momsområdet eller bistand til inddrivelse af skatter i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU) 2021/689, dok. COM(2025) 16 final af 28. januar 2025.

2. Bistand til skatteinddrivelse mellem medlemsstaterne: hvor effektiv er den?

2.1. Antal anmodninger, beløb, for hvilke der er anmodet om bistand, og faktisk inddrevne beløb[9]

6. Antallet af anmodninger om bistand er steget betydeligt i de seneste år. Denne tendens afspejles i den øgede anvendelse af alle typer anmodninger om grænseoverskridende samarbejde om skatteinddrivelse. Det drejer sig om anmodninger om oplysninger, der må forventes at være relevante for den bistandssøgende myndighed ved inddrivelsen af dens fordringer, anmodninger om meddelelse til adressaten af dokumenter vedrørende inddrivelsen af sådanne fordringer, anmodninger om retsbevarende foranstaltninger med henblik på at sikre den fremtidige inddrivelse af fordringer og anmodninger om inddrivelsesforanstaltninger.

Tabel 1: antal anmodninger i alt modtaget af alle medlemsstaterne (2020-2025)

	Anmodninger om oplysninger	Anmodninger om meddelelse	Anmodninger om retsbevarende foranstaltninger	Anmodninger om inddrivelse	Antal anmodninger i alt
2020	19 453	1 592	90	18 791	39 926
2021	21 952	1 488	124	20 711	44 275
2022	19 589	1 181	145	20 750	41 665
2023	22 058	1 202	297	28 325	51 882
2024	28 833	1 366	194	36 525	66 918
2025	29 792	1 796	526	39 397	71 511

Nogle medlemsstater modtog flere anmodninger om bistand end andre. I bilag 1 gives der en oversigt over antallet af anmodninger, som hver medlemsstat modtog i 2024-2025.

7. Også de inddrevne beløb har overordnet udvist en stigende tendens i de seneste år, men de er langt lavere end de beløb, for hvilke der anmodes om bistand.

Tabel 2: oversigt over beløb, for hvilke der blev anmodet om bistand, og inddrevne beløb (2020-2025)

	Beløb, for hvilke der anmodes om inddrivelse (som indberettet af de bistandssøgende medlemsstater)	Inddrevet efter anmodning fra andre medlemsstater før fradrag af egne omkostninger (indberettet af de bistandssøgte medlemsstater)	Inddrevet efter anmodninger til andre medlemsstater (indberettet af de bistandssøgende medlemsstater)
	i EUR (afrundet til 1 000)	*i EUR (afrundet til 1 000)*	*i EUR (afrundet til 1 000)*
2020	2 424 528 000	76 265 000	66 256 000
2021	2 604 570 000	65 794 000	82 008 000
2022	2 337 326 000	83 277 000	111 284 000
2023	2 991 038 000	104 427 000	129 637 000

[9] Det skal bemærkes, at statistikken først fra 2025 indsamles via et automatiseret værktøj, som anvendes af alle medlemsstaterne.

2024	3 878 215 000	123 802 000	177 977 000
2025	5 083 807 000	151 427 000	150 471 000

2.2. Om medlemsstaternes indsats for at yde gensidig inddrivelsesbistand på skatteområdet

8. Der er stor forskel på de beløb, for hvilke der anmodes om inddrivelsesbistand, og de beløb, der af både de bistandssøgende og de bistandssøgte medlemsstater indberettes som faktisk inddrevet (tabel 2). Det bør dog bemærkes, at:
   - inddrivelsesbistand anvendes generelt som en sidste udvej, efter at de nationale inddrivelsesforanstaltninger er udtømt[10]. Det betyder, at anmodninger om inddrivelsesbistand generelt vedrører vanskelige sager, der angår ældre fordringer
   - inddrivelsesforanstaltninger kræver normalt tid. Selv når inddrivelsen er (delvist) vellykket, giver den typisk først resultater efter en vis periode og ikke i det år, som den pågældende anmodning vedrører
   - de automatisk indsamlede statistikker over faktisk inddrevne beløb (tilgængelige siden 2025) omfatter ikke altid oplysninger om delvise inddrivelser, som indgår i igangværende inddrivelsesforanstaltninger, i det omfang disse oplysninger ikke altid indberettes systematisk i de bistandssøgte myndigheders meddelelser til de bistandssøgende medlemsstater
   - der foreligger ikke oplysninger om de samlede beløb, der betales direkte. Statistikkerne over de faktisk inddrevne beløb, således som de er indberettet af de bistandssøgte medlemsstater – og fra 2025 de statistikker, der indhentes via det automatiserede værktøj – tager ikke højde for beløb, som debitorer har betalt direkte til den bistandssøgende medlemsstat, efter at der er fremsat en anmodning om inddrivelse til den bistandssøgte medlemsstat. I 2025 forekom sådanne direkte betalinger mindst 6 116 gange (2 622 delvise betalinger og 3 494 fulde betalinger af fordringen)
   - "resultatprocenten" og resultaterne af de inddrivelsesforanstaltninger, som de bistandssøgte myndigheder træffer, afhænger af flere faktorer, som de ikke har kontrol over. For det første er det, når der fremsættes en anmodning om inddrivelse, usikkert, eller det kan være usikkert, om debitoren eller aktiverne kan findes i den bistandssøgte medlemsstat. Hvis der ikke er nogen inddrivelsesmuligheder i den bistandssøgte medlemsstat, kan de bistandssøgte myndigheder ikke gennemføre vellykkede inddrivelsesforanstaltninger. Desuden kan debitorer med held anfægte en fordrings gyldighed, eventuelt selv efter at proceduren for inddrivelsesbistand er indledt. Fordringer, som annulleres eller nedsættes efterfølgende, indberettes ikke i statistikkerne (da der i statistikkerne tages hensyn til de beløb, der er anført i den oprindelige anmodning)[11].

[10] I henhold til artikel 11, stk. 2, i inddrivelsesdirektivet skal den bistandssøgende medlemsstat, inden den anmoder om inddrivelse fra en anden medlemsstat, først anvende sine egne nationale inddrivelsesprocedurer, undtagen hvis det er åbenbart, at der ikke findes aktiver til inddrivelse i den bistandssøgende medlemsstat, eller at sådanne procedurer ikke vil medføre fuld betaling af fordringen, og den bistandssøgende myndighed har specifikke oplysninger, som viser, at den pågældende person har aktiver i den bistandssøgte medlemsstat, eller hvis anvendelse af sådanne procedurer i den bistandssøgende medlemsstat ville give anledning til uforholdsmæssige vanskeligheder.

[11] Eksempler på andre faktorer, som de bistandssøgte myndigheder ikke har indflydelse på:
1. En bistandssøgende medlemsstat kan sende anmodninger til flere medlemsstater vedrørende samme fordring. I så fald bør (kan) fordringen kun inddrives én gang. Selv hvis fordringen inddrives fuldt ud i én medlemsstat, vil inddrivelsesbistandsprocenten i de øvrige medlemsstater ikke vise denne fordring som fuldt inddrevet, men som slet ikke inddrevet.
2. Hvis en bistandssøgende medlemsstat fremsætter en anmodning om inddrivelse af et momsrefusionsbeløb, tager statistikværktøjet for inddrivelsesbistand ikke højde for det momsrefusionsbeløb, der gøres udlæg i,

9. Det kan ikke desto mindre konkluderes på grundlag af de indsamlede oplysninger, at de bistandssøgte myndigheder ikke altid gør en tilstrækkelig indsats for at efterkomme de anmodninger, de modtager. Opfølgningen er ikke altid systematisk, og kommunikationen om efterkommelsen af anmodninger er ofte ikke rettidig og upræcis, navnlig i forbindelse med anmodninger om inddrivelse.

   Siden 2025 indsamles der statistikker om rettidigheden af kvitteringer for modtagelse af anmodninger om bistand og af yderligere opfølgningsmeddelelser vedrørende gennemførelsen af anmodninger om bistand. Disse statistikker skal imidlertid indsamles over en længere periode, før en analyse af dem kan give et helt nøjagtigt billede af de bistandssøgte medlemsstaters indsats for at efterkomme anmodninger om bistand rettidigt.

2.3. Vigtigste problemer ved gennemførelsen af anmodninger om inddrivelse

10. I en rapport fra 2017 om anvendelsen af gensidig inddrivelsesbistand på skatteområdet mellem EU's medlemsstater blev det bemærket, at *det fremgår af høringer af medlemsstaternes skattemyndigheder, at bistand ved inddrivelse fungerer godt i enkle situationer (f.eks. grænsearbejdere), hvor inddrivelsesbistand giver en løsning på skattemyndighedernes manglende kompetence på tværs af grænserne. I andre situationer – navnlig når den manglende opkrævning skyldes svigagtig hensigt hos den betalingspligtige – anses inddrivelsesbistand for at være mere vanskelig, hvilket også er tilfældet i den bistandssøgende medlemsstat selv*[12]. Denne konstatering er stadig gyldig i dag. Trods øgede inddrevne beløb er der fortsat en betydelig forskel mellem de beløb, der anmodes inddrevet, og de inddrevne beløb.

11. For at få et klart overblik over årsagerne til forgæves inddrivelsesanmodninger har Kommissionen opfordret medlemsstaterne til at foretage en indgående analyse af resultatet af de fem beløbsmæssigt største inddrivelsesanmodninger i perioden 2022-2024. De indsamlede oplysninger bekræfter, at der er en betydelig forskel mellem de beløb, der er anmodet inddrevet, og de inddrevne beløb, hvilket viser, at disse anmodninger kun var delvist vellykkede.

---

men det tager højde for hele den ubetalte skattegæld (som kan være langt højere end det momsbeløb, der skal tilbagebetales), hvilket forvrider en inddrivelsesbistandsprocent, der ville blive beregnet på grundlag af disse tal.

3. En medlemsstat modtog en anmodning om inddrivelse af et usædvanligt stort beløb på over 500 000 000 EUR. En eventuel manglende inddrivelse af denne ene fordring kunne have en forstyrrende virkning på den bistandssøgte medlemsstats generelle inddrivelsesprocent.

[12] Kommissionens rapport COM(2017) 778 af 18.12.2017 til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af inddrivelsesbistand mellem EU's medlemsstater, punkt 2.d.

Tabel 3: Oversigt over sager, hvor inddrivelsen var vellykket eller mislykket, indberettet som bistandssøgende stat[13]

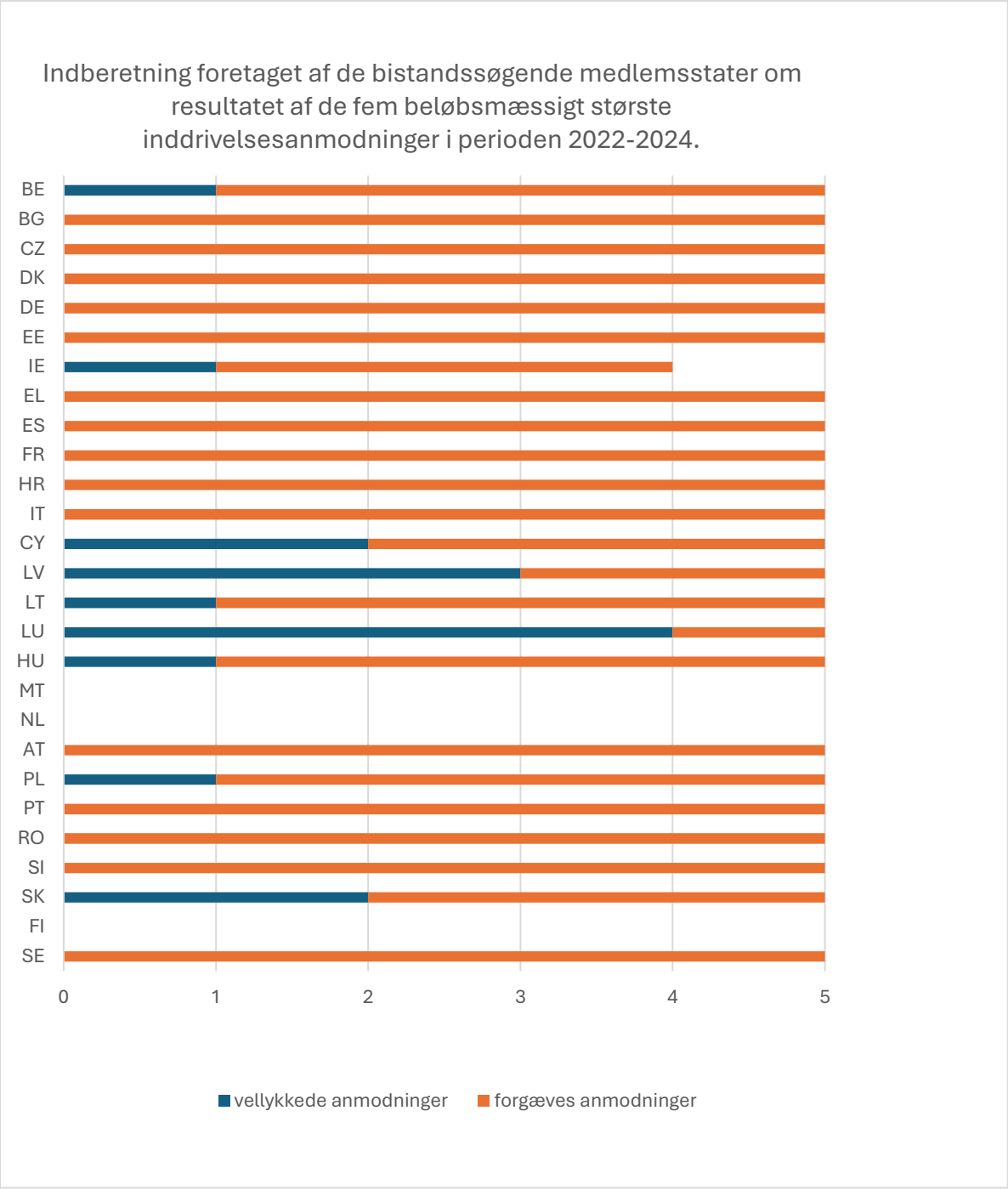

[13] "Vellykket" inddrivelse betyder, at fordringerne kunne inddrives helt eller delvist af den bistandssøgte stat, eller at der blev foretaget direkte betalinger til den bistandssøgende stat, og "mislykket" inddrivelse betyder, at intet eller kun et begrænset beløb blev inddrevet.
Malta sendte ikke sådanne anmodninger i den pågældende periode, Nederlandene besvarede ikke denne undersøgelse, og Finland besvarede ikke dette spørgsmål.

Tabel 4: Oversigt over sager, hvor inddrivelsen var vellykket eller mislykket, indberettet som bistandssøgt stat[14]

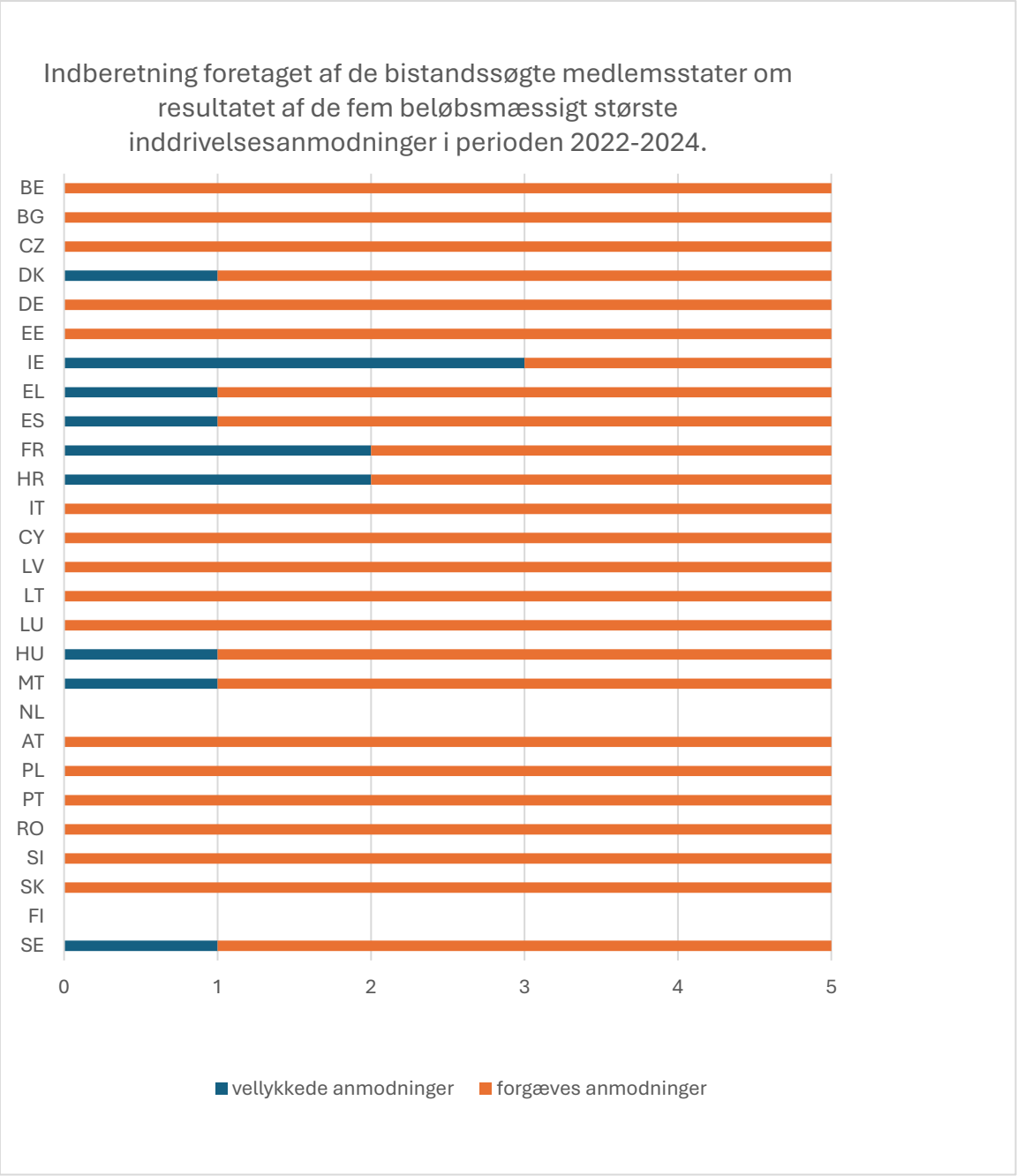

12. Ifølge de indsamlede oplysninger er de mest almindelige hindringer for effektiv inddrivelsesbistand skyldnerens status som insolvent eller, som forklaret ovenfor, fraværet af tilgængelige aktiver på den bistandssøgte medlemsstats område samt det forhold, at inddrivelse ikke længere er mulig.

[14] "Vellykket" inddrivelse betyder, at fordringerne kunne inddrives helt eller delvist af den bistandssøgte stat, eller at der blev foretaget direkte betalinger til den bistandssøgende stat, og "mislykket" inddrivelse betyder, at intet eller kun et begrænset beløb blev inddrevet.
Nederlandene besvarede ikke denne undersøgelse, og Finland besvarede ikke dette spørgsmål.

Sager om svigagtig insolvens er fortsat særligt udfordrende på grund af vanskelighederne ved at opspore aktiver på tværs af grænserne og begrænsningerne i det nuværende grænseoverskridende insolvenssamarbejde.

I undersøgelsen blev det bekræftet, at rettidig adgang til nøjagtige oplysninger (ajourførte oplysninger om, hvorvidt der findes aktiver, skyldnere eller andre personer, der hæfter for den pågældende skattegæld, og hvor de befinder sig) er en afgørende faktor for, om inddrivelsesbistand bliver vellykket. Hvis oplysningerne er forsinkede, ufuldstændige eller forældede, undergraves eller mindskes samarbejdets effektivitet og virkningsfuldhed.

Rettidige anmodninger om inddrivelsesbistand er afgørende. Forsinkelser hos de bistandssøgende medlemsstater i forbindelse med fastsættelsen af fordringer og iværksættelsen af inddrivelsesbistand kan i væsentlig grad mindske mulighederne for en vellykket inddrivelse.

Inddrivelsesindsatsen undermineres yderligere af langvarige skatteansættelses- og revisionsprocedurer og langvarige tvister om skattefordringer. Hvis krav bestrides, kan der principielt ikke anmodes om inddrivelsesbistand, og den tid, det tager at nå frem til en endelig afgørelse om skattegælden, mindsker ofte sandsynligheden for en vellykket fuldbyrdelse på et senere tidspunkt.

Desuden kan komplekse skatteregler, der ændres hyppigt, øge antallet af bestridte fordringer og dermed føre til yderligere forsinkelser og usikkerhed.

3. Forbedring af national skatteinddrivelse og grænseoverskridende inddrivelsesbistand

3.1. Forbedring af national skatteinddrivelse

13. Manglende inddrivelse af skatter fører til betydelige skatterestancer. Tal for nationale skatterestancer ved årets udgang fremgår af bilag 2. Uden en fælles metode til vurdering af de nationale skatteinddrivelsesprocenter er det imidlertid vanskeligt at vurdere inddrivelsesresultaterne i medlemsstaterne. Respondenterne i undersøgelsen oplyste, at de anvender meget forskelligartede metoder til beregning af deres nationale skatteinddrivelsesprocent. Nogle medlemsstater anvender tidsbaserede indikatorer (med varierende referenceperioder), mens andre fokuserer på restancemassen. Nogle få medlemsstater anvender forholdstal for håndhævelsens effektivitet, og nogle integrerer politiske målsætninger. Flere medlemsstater udelukker uerholdelig eller suspenderet gæld for at måle den effektive inddrivelse, mens andre baserer sig på bredere efterlevelsesforholdstal, som ikke er direkte knyttet til tvangsinddrivelse. Som følge heraf begrænser forskelle i centrale definitioner (f.eks. "restancer", "inddrivelige fordringer" og "afskrevne fordringer") sammenligneligheden af resultaterne.

14. Selv om de nationale myndigheder fortsat har tilpasset deres strukturer og procedurer for at styrke inddrivelsesbistanden, er der behov for yderligere tiltag.

15. Effektive skatteinddrivelsesprocedurer (navnlig rettidige anmodninger og hurtig gennemførelse) er fortsat afgørende. Nogle myndigheder har centraliseret ansvarsområderne eller sikret en mere integreret tilgang på tværs af forskellige skattekategorier. Denne tilgangs effektivitet afhænger af, at inddrivelsesmyndigheden har fuld adgang til alle relevante oplysninger, således at den kan anvende en samlet inddrivelsesstrategi.

16. Et godt samarbejde mellem skattemyndigheder og insolvensmyndigheder/insolvensbehandlere er også afgørende, navnlig for at sikre, at

afgørelser om solidarisk hæftelse i sager om svigagtig insolvens kan føre til effektiv inddrivelse.

17. Der er behov for en indsats for at reducere varigheden af skatteansættelses- og klageprocedurer. Forenkling af skatteregler, fremskyndelse af skatteundersøgelser og strømlining af tvistbilæggelsesprocedurer er afgørende for at forhindre forsinkelser, der undergraver udsigterne til inddrivelse.

18. Der blev i 2026 oprettet en ny Fiscalis-projektgruppe (FPG 069) med henblik på at identificere måder til at forbedre opkrævning og inddrivelse af skattegæld ved hjælp af komparativ analyse, digital omstilling og kollaborativ intelligens. Denne Fiscalis-projektgruppe vil give mulighed for at få større indsigt i de nationale inddrivelsesprocedurers faktiske resultater. Resultatet af dette projekt vil bidrage til at identificere yderligere muligheder og forbedringsområder.

3.2. Forbedring af grænseoverskridende bistand til skatteinddrivelse

19. For at optimere behandlingen af grænseoverskridende anmodninger bør de bistandssøgte skattemyndigheder sikre, at inddrivelsen foretages effektivt og virkningsfuldt uden unødige forsinkelser.

20. I 2025 udsendte EU's AIAC-fællesskab[15] en vejledning om, hvordan risikoen for manglende betaling af skatter kan begrænses ved at inddrage inddrivelse i de multilaterale kontroller og andre avancerede internationale aktiviteter vedrørende administrativt samarbejde om skatteansættelse og -kontrol.

21. Ud over at se på nationale inddrivelsesprocedurer er hovedformålet med ovennævnte Fiscalis-projektgruppe (FPG 069) at forbedre effektiviteten, hastigheden og retfærdigheden i opkrævningen og inddrivelsen af skattegæld i EU's medlemsstater ved at oprette en samarbejdsmekanisme for hurtig sagsbehandling af omfattende grænseoverskridende skattesager.

22. Der blev i 2024 nedsat en Fiscalis-projektgruppe (FPG046) for at forbedre betalings- og inddrivelsesprocesserne i One Stop Shop-systemet for moms (OSS) samt for at overveje, hvordan de skattemæssige konsekvenser af manglende betaling af den skyldige moms eller indledning af insolvensbehandling mod OSS-registrerede virksomheder skal håndteres. Der gennemføres yderligere undersøgelser for at måle problemets omfang.

    I henhold til EU-OSS-ordningen opkræver identifikationsmedlemsstaten momsen og fordeler den til forbrugsmedlemsstaterne. Ansvaret for at inddrive ubetalt moms ligger dog hos forbrugsmedlemsstaterne, selv om den afgiftspligtige person ikke er etableret dér. Dette kræver, at forbrugsmedlemsstaterne indgiver anmodninger om inddrivelse til identifikationsmedlemsstaten. Denne ansvarsfordeling mellem identifikationsmedlemsstaterne og forbrugsmedlemsstaterne skaber en yderligere administrativ byrde, navnlig når flere forbrugsmedlemsstater sender anmodninger om bistand vedrørende samme skyldner.

    Denne Fiscalis-projektgruppe konkluderede, at der er behov for yderligere drøftelser om, hvordan inddrivelsen af moms, der fortsat ikke er betalt i henhold til EU-OSS-ordningen, kan forbedres. Der er foreslået forskellige muligheder, herunder ændring af relevante bestemmelser i momsdirektivet (direktiv 2006/112/EF) for at give identifikationsmedlemsstaten mulighed for at påtage sig det direkte ansvar for inddrivelse

[15] Fællesskabet for avanceret internationalt administrativt samarbejde i Den Europæiske Union, som har til formål at fremme anvendelsen af samtidige eller multilaterale kontroller, fælles revisioner, embedsmænds tilstedeværelse i udenlandske administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser.

af ubetalt OSS-moms. Andre politiske løsningsmuligheder kunne bestå i at forenkle proceduren efter inddrivelsesdirektivet vedrørende OSS-momsfordringer, f.eks. ved at fjerne kravet om en ensartet formular til meddelelse eller en ensartet akt, der hjemler ret til inddrivelse, eftersom identifikationsmedlemsstaten allerede råder over de relevante oplysninger om den ubetalte OSS-moms.

23. Der er også blevet rejst spørgsmål om den gældende praksis for udlæg i tilgodehavende moms. Artikel 48 i forordning (EU) nr. 904/2010 giver mulighed for, at et momsbeløb, der skal tilbagebetales til en afgiftspligtig person i en medlemsstat, overføres direkte til en anden medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har gæld. Selv om denne procedure letter inddrivelsen, kræver den på nuværende tidspunkt skyldnerens samtykke. Uden et sådant samtykke skal medlemsstaterne indgive anmodninger om inddrivelsesbistand, hvilket øger den administrative byrde for både de bistandssøgende og de bistandssøgte medlemsstater. Ifølge statistikker fra medlemsstaterne blev der i 2025 registreret mindst 912 anmodninger om inddrivelse vedrørende momsbeløb, der kan tilbagebetales.

4. Konklusioner

24. Gensidig inddrivelsesbistand i henhold til inddrivelsesdirektivet er blevet et stadig vigtigere værktøj til at sikre retfærdig beskatning og beskytte de offentlige indtægter i EU. Anmodningerne og de inddrevne beløb er steget betydeligt, hvilket viser det nuværende systems samlede værdi.

25. Komplekse fordringer eller fordringer af høj værdi er dog fortsat vanskelige at tvangsfuldbyrde. Inddrivelsesforanstaltningernes effektivitet og virkningsfuldhed begrænses af manglende adgang til aktiver, insolvenssituationer, langvarige skatteansættelses- og revisionsprocedurer og langvarige tvister.

26. Det fremgår af undersøgelsen og udvekslingerne med de nationale myndigheder, at det er vigtigt med yderligere forbedringer på både nationalt og grænseoverskridende plan for at håndtere den fortsatte stigning i antallet af anmodninger. Der kunne navnlig rettes opmærksomhed mod:
    - forenkling af reglerne med henblik på at reducere den tid, der er nødvendig for skatteansættelses- og revisionsprocedurer, og at reducere anfægtelser og forsinkelser
    - investering i effektive opkrævnings- og inddrivelsesprocedurer og tilstrækkelig administrativ kapacitet i bistandssøgende og bistandssøgte medlemsstater samt undersøgelse af de muligheder, som kunstig intelligens og digitale teknologier giver, med de fornødne garantier
    - forbedring af samarbejdet mellem skattemyndigheder (inddrivelsesmyndigheder) og domstole og andre myndigheder, der beskæftiger sig med insolvenssager
    - sikring af konsekvent og rettidig opfølgning på anmodninger om inddrivelsesbistand
    - håndtering af vanskeligheder med at identificere lokaliseringen af aktiver, fordi udveksling af oplysninger i henhold til direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet ikke giver realtidsadgang til ajourførte oplysninger om aktiver i udlandet
    - håndtering af manglerne i samarbejdet mellem skatteinddrivelsesmyndigheder og myndigheder, der forvalter insolvensprocedurer.

27. Kommissionen vil støtte arbejdet i Fiscalis-projektgruppen om inddrivelse og anvende resultatet heraf som grundlag for fremtidige analyser og mulige tiltag. Kommissionen vil navnlig overveje, hvordan den operationelle praksis kan forbedres i store grænseoverskridende inddrivelsessager. Formålet er at vurdere, om et mere koordineret, multilateralt samarbejde – som supplement til det nuværende bilaterale samarbejde –

mellem medlemsstaterne kan øge effektiviteten, navnlig i komplekse sager, der involverer flere medlemsstater, hvor bilaterale tilgange kan være mindre effektive.

28. I betragtning af den negative indvirkning, som langvarige anfægtelser har på inddrivelsen af skatter, agter Kommissionen at undersøge, i hvilket omfang anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger til at sikre inddrivelse af anfægtede fordringer kan forbedres. På nuværende tidspunkt er antallet af anmodninger om retsbevarende foranstaltninger fortsat lavt. Fiscalis-projektgruppens projekt kan bidrage til at vurdere, om dette (delvis) skyldes mangel på klare og/eller harmoniserede procedurer for at træffe retsbevarende foranstaltninger i grænseoverskridende sager.

29. Sammen med medlemsstaterne vil Kommissionen yderligere undersøge de foretrukne løsningsmodeller til at forbedre inddrivelsen af moms, der fortsat ikke er betalt i henhold til EU-OSS-ordningen, og lette direkte overførsel af momsbeløb, der skal tilbagebetales til en afgiftspligtig person i en medlemsstat, til en anden medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har udestående gæld.

30. Kommissionen vil fortsat støtte myndighederne gennem vejledning, overvågning og, hvor det er relevant, lovgivningsmæssige initiativer. Kommissionen vil også arbejde på at udvikle inddrivelsesbistand i forhandlinger med tredjelande. Medlemsstaterne opfordres til fortsat at samarbejde med Kommissionen for at sikre en vellykket gennemførelse af disse tiltag.

Bilag 1. Oversigt over antallet af anmodninger, som hver medlemsstat har modtaget (2024-2025)

	Anmodninger om oplysninger		Anmodninger om meddelelse		Anmodninger om retsbevarende foranstaltninger		Anmodninger om inddrivelse	
	2024	2025	2024	2025	2024	2025	2024	2025
BE	1 034	944	53	58	25	33	1 764	2 126
BG	1 940	2 195	65	72	10	13	766	866
CZ	331	537	44	18	0	4	406	562
DK	214	175	30	17	0	12	517	399
DE	2 668	2 374	220	325	19	62	5 143	4 186
EE	153	175	12	11	3	27	386	407
IE	290	256	22	57	0	95	512	692
EL	454	597	10	5	2	5	157	244
ES	1 364	1 281	50	70	11	8	1 920	1 713
FR	1 474	2 289	62	163	3	122	3 537	3 839
HR	749	737	17	28	2	2	307	661
IT	1 527	1 427	83	72	13	15	1 561	1 545
CY	141	160	19	15	3	3	786	431
LV	313	296	23	14	1	4	166	213
LT	1 705	1 987	20	26	48	39	6 318	6 735
LU	796	649	29	34	6	19	1 583	2 077
HU	896	1 173	59	53	12	7	422	938
MT	57	82	20	69	9	0	154	673
NL	1 671	1 692	77	127	10	12	2 405	2 013
AT	658	834	38	47	6	6	1 028	1 460
PL	2 842	2 856	229	332	3	11	2 995	3 830
PT	678	675	21	16	2	11	587	617
RO	5 932	5 562	99	80	2	4	1 848	2 001
SI	226	217	11	24	1	1	383	400
SK	371	405	23	24	5	8	393	402
FI	76	46	13	8	0	1	191	107
SE	273	171	17	31	0	2	299	260
I alt	**28 833**	**29 792**	**1 366**	**1 796**	**194**	**526**	**36 525**	**39 397**

Bilag 2: nationale restanceindikatorer for skatteinddrivelse

Nedenstående tabel giver en oversigt over de samlede restancer ved årets udgang som procentdel af de samlede nettoindtægter (data for 2023)[16].

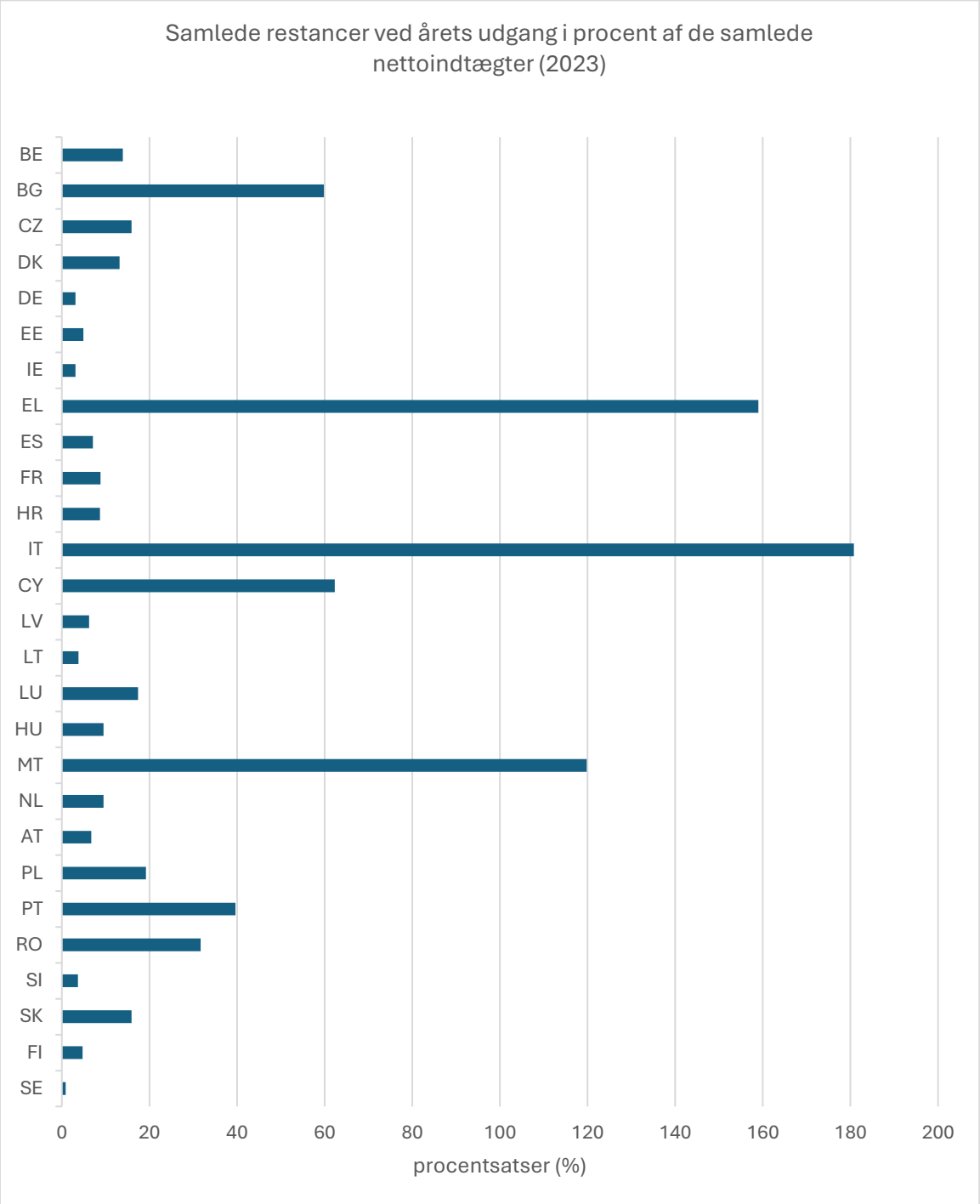

[16] Data fra OECD's rapport om skatteforvaltning for 2025, s. 105, figur 7.2 og 7.3 (Tax Administration 2025 | OECD). Kilde: ADB, CIAT, IOTA, IMF, OECD, International Survey on Revenue Administration, tabel D.41: Arrears ratios: Closing stock and collectable arrears, http://isoradata.org.

Nedenstående tabel giver en oversigt over de samlede restancer ved årets udgang, der anses for at være inddrivelige, som procentdel af de samlede restancer ved årets udgang (data for 2023)[17].

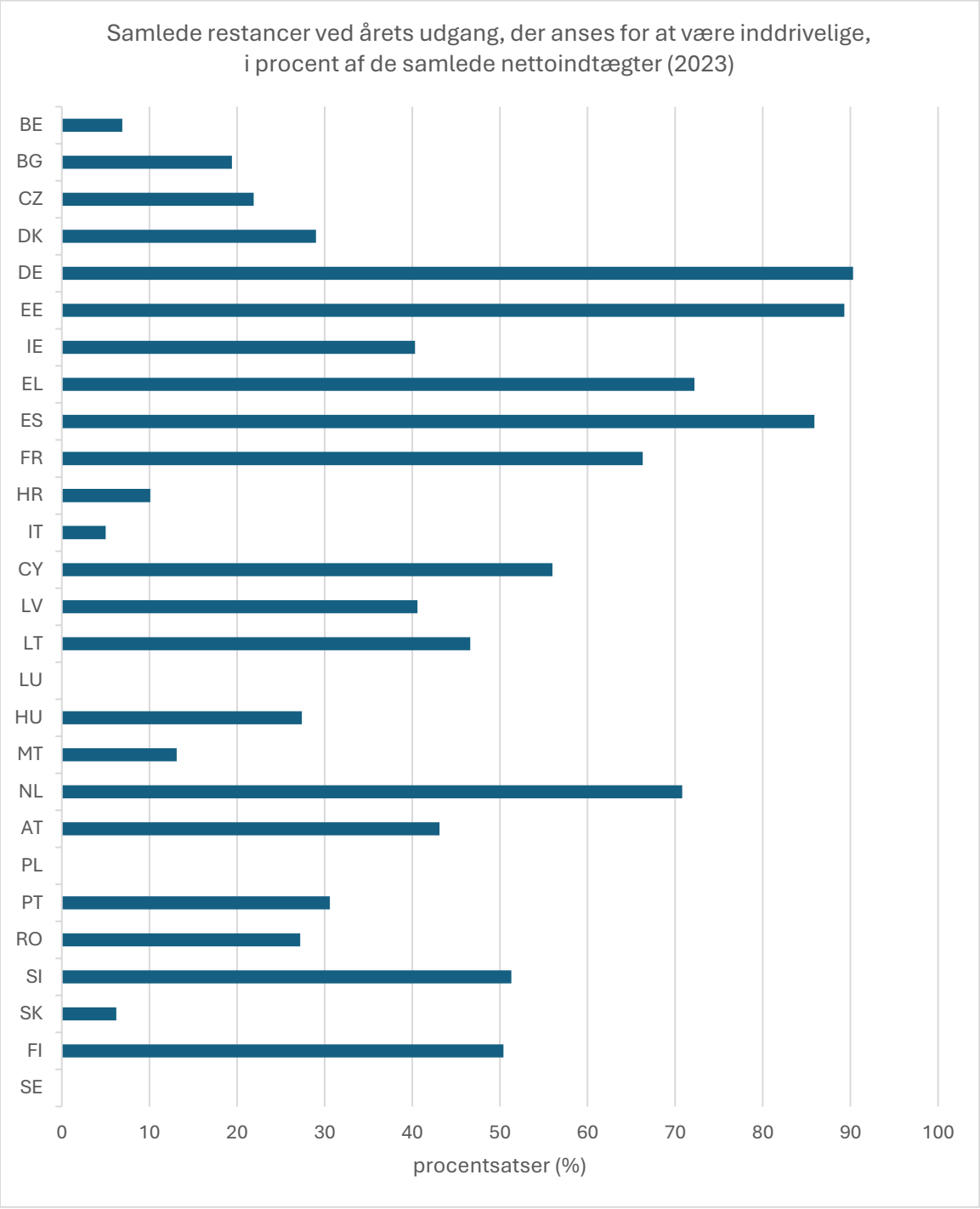

[17] Data fra OECD's rapport om skatteforvaltning for 2025, s. 106, figur 7.4 (Tax Administration 2025 | OECD). Kilde: ADB, CIAT, IOTA, IMF, OECD, International Survey on Revenue Administration, tabel D.41: Arrears ratios: Closing stock and collectable arrears, http://isoradata.org.